

CAPITOLUL 1

Meditați!

„Mai departe, fraților, câte sunt adevărate, câte sunt de cinste, câte sunt drepte, câte sunt curate, câte sunt vrednice de iubit, câte sunt cu nume bun, orice virtute și orice laudă, la acestea să vă fie gândul.“

Filipeni 4, 8

ÎN OPINIA MEA, versetul 4, 8 din *Epistola către Filipeni* e unul dintre cele mai importante din întreaga *Biblie*. Gândurile, chestiunile la care vă gândiți au o pondere mai mare decât orice alt lucru din viață. Salariul, casa și ceea ce veți face în viață țin, toate, de mentalitatea dumneavoastră.

Ceea ce faceți azi e rezultatul lucrurilor pe care le-ați gândit ieri. Ceea ce veți face mâine e rezultatul lucrurilor pe care le gândiți azi. În cadrul unei conferințe pe care am susținut-o la un moment dat, un pastor a luat cuvântul și mi-a spus: „Cred că pot clădi o biserică în care să încapă în medie 200 de enoriași. Ce părere aveți?“ I-am răspuns: „Sunt sigur că puteți construi o biserică de o asemenea dimensiune.“ Un alt pastor, fără să ridice mâna, a rostit din senin: „Eu cred că pot clădi o biserică în care să încapă

500 de enoriași. Ce părere aveți?“ I-am răspuns și lui: „Sunt sigur că puteți construi și dumneavoastră o astfel de biserică.“ Primul pastor s-a ridicat în picioare și a ripostat: „Nu mi se pare corect! Ce vă face să credeți că dumnealui poate construi o biserică mai mare decât cea pe care vreau s-o fac eu, când nici măcar nu știți de ce e în stare și ce abilități are?“

Auzindu-l pe al doilea pastor că protestează, i-am răspuns: „Nu contează care <i>La un moment dat,</i> <i>tot ajungem să dăm glas</i> <i>lucrurilor care ne acaparează</i> <i>mintea și gândirea.</i>	dintre dumneavoastră e mai capabil. Succesul bisericii o să depindă în special de ceea ce credeți că puteți face. Dacă vă credeți în stare, o să fiți în stare. De credeți că existenți, existenți.“
--	---

Nimeni n-a rostit vreodată un adevăr mai mare decât acest proverb biblic: „Căci el este ca unul care-și face socotelile în suflet.“ (*Pildele lui Solomon* 23, 7) Cu toții am întâlnit oameni care nu știu să poarte o conversație, oameni despre care obișnuim să zicem că „spun ceea ce gândesc“. Acest lucru e valabil pentru fiecare dintre noi: chiar dacă nu ne exprimăm imediat adevăratele reacții, ele tot vor ieși la iveală, mai devreme sau mai târziu, dacă ne concentrăm întruna asupra lor. La un moment dat, tot ajungem să dăm glas lucrurilor care ne acaparează mintea și gândirea.

Să luăm exemplul tatălui meu. În viața lui, s-a remarcat ca lider bisericesc, pastor, episcop și președinte al instituției Circleville Bible College. Performanțele lui au fost

îlesnite, printre altele, de abilitatea sa de a studia și de a se concentra asupra temelor de interes bisericesc. Grație interesului său susținut vreme de zeci de ani, pentru acest domeniu, de fiecare dată când vorbește, tatăl meu dă glas câte unui principiu de creștere religioasă. Personalitatea îi reflectă mentalitatea.

Există o vorbă care spune astfel: „Ai grijă ce-ți dorești, că s-ar putea să se împlinească.“ Aveți grijă ce gândiți, pentru că gândurile vă vor influența în mare măsură personalitatea.

Nucleul activității mele de consiliere este dorința oamenilor de a-și schimba viețile. Îmi place să le împărtășesc oamenilor o formulă simplă ce presupune două etape și are menirea de a-i ajuta să se schimbe.

Mai întâi, îi rog să citească versetul 5, 17 din *Epistola a doua către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel*: „Deci, dacă este cineva în Hristos, este făptură nouă; cele vechi au trecut, iată toate s-au făcut noi.“ Nașterea nouă, prin care, așa cum a spus Hristos, trebuie să trecem cu toții, pentru a ne asigura că ajungem în Rai, nu numai că ne hotărăște destinul veșnic, dar ne schimbă, totodată, și viața prezentă. Prin iertarea păcatelor, scăpăm de multe suferințe și greșeli din trecut. Dragostea, bucuria și pacea pe care i le dăruiește Iisus cuiva care devine, în totalitate, copilul Lui marchează o schimbare în viața oricărui individ.

Cu toate acestea, cunosc mulți creștini care încă trebuie să facă schimbări radicale în viețile lor, personale, de zi cu zi.

Pentru a ajunge așa cum vă doriți, al doilea lucru pe care trebuie să-l faceți e să vă schimbați mentalitatea. Schimbându-vă modul de gândire, puteți, efectiv, să aveți o viață diferită. Dacă doriți să faceți o „curățenie de primăvară” prin gândurile dumneavoastră, vă sugerez să aveți în vedere următoarele aspecte:

1. În ce mediu vreți să trăiți?

Fiecare dintre noi e produsul anturajului. Nu întâmplător oamenii negativi sfârșesc adesea în aceeași gospodărie. Doi oameni care trăiesc în aceeași țară, sub aceleași legi și care se bucură de aceleași privilegii pot totuși să-și cultive valori diferite și să aibă priorități și stiluri de viață total deosebite. De ce? Pentru că provin din medii, în special familiale, extrem de diferite. Mentalitatea lor reflectă mediul de proveniență.

2. Ce faceți în timpul liber?

Modul în care vă petreceți timpul liber influențează în mare măsură modul în care gândiți. Fără doar și poate, Satana îi atrage pe oameni în ispită în timpul lor liber. Pentru a ne asigura că ne petrecem timpul liber într-un mod cât se poate de valoros, trebuie să fim echilibrați și să avem scopuri clare.

Părinții mei s-au arătat mereu foarte preocupați de ceea ce făceam noi, copiii, în timpul nostru liber. S-au asigurat că eu, sora și fratele meu aveam destule jocuri acasă, astfel încât prietenii noștri să vină să se joace acolo cu noi.

Mulțumită acestui fapt, tata și mama au putut să monitorizeze activitățile și relațiile noastre. O să le fiu veșnic recunoscător că m-au încurajat să petrec câte o jumătate de oră în fiecare zi citind *Biblia* și alte scrieri creștine. Părinții mei au înțeles cât de important era ca, în timpul meu liber, să am preocupări care aveau să mă ajute să gândesc corect.

3. Cine sunt cei mai apropiați prieteni ai dumneavoastră?

Oamenii cu care vă anturați vă influențează în mare măsură mentalitatea. Unul dintre beneficiile de care are parte un om credincios care merge la biserică e că se bucură de încurajările primite de la ceilalți credincioși de acolo. Cunoscându-i pe prietenii unui om, putem să ne dăm seama cum este el de fapt. În general, influența socială (exercitată de grup, prieteni, colegi) își lasă cel mai puternic amprenta asupra vieții unui individ.

Sintetizând, ca să vă schimbați viața, trebuie să vă schimbați mentalitatea. Pentru a vă schimba mentalitatea, trebuie să vă schimbați mediul de viață, anturajul și modul în care vă petreceți timpul liber. Țineți cont de versetul 4, 8 din *Epistola către Filipeni* — este un sfat foarte bun în ceea ce privește mentalitatea. Ar fi bine să vă amintiți de acest verset atunci când vă faceți prieteni noi, când desfășurați activități în timpul liber și când vă schimbați mediul de viață.

CAPITOLUL 2

Cine a găurit acoperișul?

UNA DINTRE PILDELE MELE biblice preferate e narată în *Evangelhia după Marcu*, capitolul 2, versetele 1-12. Iisus tocmai încheiase pelerinajul la sinagogi și se întorsese în Capernaum. Vestea revenirii sale și a faptului că se aciuiase într-o casă din preajmă a ajuns repede la urechile oamenilor. Mulțimea s-a înființat degrabă la el, iar în curând casa s-a umplut până la refuz cu oameni dornici să-I asculte spusele.

Printre cei nerăbdători să dea ochii cu Iisus se aflau și patru indivizi care-l aduseseră cu ei, pe o targă, pe un prieten care avea un handicap fizic. Văzând cât de mulți oameni se adunaseră acolo, cei patru s-au cățărat pe acoperiș și au făcut o gaură în el, pentru a-l coborî pe acolo pe prietenul lor, să-l vadă Iisus.

Cei patru bărbați au făcut un lucru extraordinar. De fiecare dată când îmi amintesc de această pildă, mă întreb: „Ce fel de oameni ar face o gaură în acoperiș?” Permiteți-mi

să înșirui, în rândurile următoare, câteva caracteristici ale bărbaților cu pricina.

1. Grija pentru ceilalți oameni.

Bărbații aceia n-au fost egoiști. Ducându-l pe prietenul lor bolnav în fața lui Iisus, cei patru au renunțat la posibilitatea de a fi ei înșiși binecuvântați, la fel ca ceilalți. De dragul prietenului lor, au renunțat la posibilitatea de a se prezenta, în scop personal, în fața lui Iisus. Le păsa suficient de mult de cel bolnav, cât să-și asume o asemenea pierdere. Frumusețea preocupării sincere pentru o altă persoană constă în disponibilitatea cu care te implici în problema ei, fără să ceri ceva în schimb.

2. Spiritul de cooperare.

A fost nevoie de toți patru pentru a-și aduce prietenul în fața lui Iisus. Fiecare bărbat a fost conștient de importanța contribuției celuiilalt. Și au reușit

numai pentru că fiecare dintre ei	<i>Prima dată, trebuie</i>
a ținut de câte un capăt al tărgii.	<i>să ne unim forțele, căci</i>
Cu siguranță că demersul lor ar fi	<i>cooperarea ne va duce,</i>
eșuat, dacă unul ar fi decis să-și	<i>în timp, la victorie.</i>
vadă de interesele proprii.	

Acest adevăr transpare din pilda ce ilustrează lupta dusă de poporul lui Israel împotriva amalechiților din pustie (*Exodul*, 17). În momentul în care Moise, conducătorul lor, și-a întins brațele către cer, israeliții au înaintat, îndreptându-se către victorie. Când pe Moise au început

să-l doară brațele așa de tare, că a fost nevoit să le lase-n jos, pe lângă corp, amalechiții au dat să avanseze. Aaron și Hur și-au dat seama că, dacă voiau să învingă, trebuiau să coopereze cu Moise. Dovedind spirit de echipă, cei doi l-au prins pe conducător de mâini, i le-au ridicat spre cer și le-au ținut așa până când au cunoscut victoria.

Cât am avea de câștigat, dacă am conștientiza cu toții că avem nevoie unul de celălalt! Prima dată, trebuie să ne unim forțele, căci cooperarea ne va duce, în timp, la victorie.

3. Convingerea nestrămutată că Iisus deține toate răspunsurile.

Pentru că au fost convinși că numai Iisus îl putea ajuta pe prietenul lor, cei patru bărbați au dat dovadă de îndrăzneală și de hotărâre. Ei ar fi putut, la fel de bine, să-și zică: „E prea greu“ sau: „Sunt prea mulți oameni“ sau: „Am ratat ocazia.“ După aceea, descurajați, ar fi putut pleca acasă, ratând înfăptuirea unui miracol. Numai că ei nu s-au dat bătuți!

Când James J. Corbett, fost campion la categoria grea, a fost întrebat ce eforturi a trebuit să depună pentru a ajunge în vârful clasamentului, acesta a răspuns: „A trebuit să mai lupt o rundă.“ Apoi a adăugat: „Când nu-ți mai simți picioarele și abia mai ai putere să te îndrepti spre mijlocul ringului, trebuie să mai lupți o rundă!“ Mulțumită hotărârii de care au dat dovadă, cei patru bărbați și-au salvat prietenul.

4. Lămurirea priorităților.

Cei patru bărbați au știut că cel mai important lucru din lume, în acel moment, era să-l ducă pe prietenul lor în fața lui Iisus. Prin urmare, s-au cățarat pe acoperiș. Evident c-au fost bântuiți de gânduri precum: „Prin fapta noastră, o să-I tulburăm cuvântarea“, „N-am mai făcut niciodată așa ceva“, „Ce vor crede oamenii?“ Totuși ei n-au renunțat — nu *puteau* renunța. De ce? Pentru că frica de a proceda diferit față de restul lumii era insignifiantă, în comparație cu sarcina lor.

Îi mulțumesc Domnului că a lăsat pe lume oameni dispuși să facă găuri în acoperișuri. Acești oameni sunt pacifiști, depășesc obstacole și înfăptuiesc miracole. Sunt diferiți prin determinarea lor. Sunt criticați fiindcă se preocupă de nevoile altora. Dar, mai presus de orice, sunt cei care-și duc semenii în fața lui Iisus.

CAPITOLUL 3

Cine a reparat acoperișul?

DUPĂ CE IISUS L-A ATINS pe ologul din Capernaum, lumea din jur a devenit, cu siguranță, extaziată. Bolnavul a fost vindecat, și-a luat targa și s-a întors acasă, la familia lui, care-l aștepta fericită. Prietenii săi au fost mulțumiți de ajutorul pe care i-l dăduseră. Și mulțimea care se adunase să-l vadă pe Iisus a fost mulțumită.

Totuși pe mine mă macină o întrebare. După ce s-a terminat cu entuziasmul, miracolele, bucuria și laudele aduse lui Iisus, cine a reparat acoperișul? Pentru a afla răspunsul la această întrebare, să privim lucrurile în sens invers: cine *nu* a reparat acoperișul?

1. Acoperișul n-a fost reparat de spectatori.

Spectatorii doar s-au uitat la mulțime și au decis să rămână o vreme prin preajmă, pentru a vedea ce-o să se întâmple. N-au fost implicați în fapta săvârșită de Hristos. Nu El, ci curiozitatea i-a împins într-acolo.